ਕੇਸ ਵੇਰਵੇ

ਅੱਪਾਇਆ

ਬਨਾਮ

ਅੰਡੀਮੁਥੂ @ ਥੰਗਾਪਾਂਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2015 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 14630)

ਸਤੰਬਰ 20, 2023

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਾਈ ਅਤੇ ਸੀ.ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵਿਭਾਜਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਸਿਬਿਟ ਏਆਈ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ-ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 -- ਧਾਰਾ 65(ਈ), 74, 76, 77 ਅਤੇ 79 -- ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 -- ਧਾਰਾ 75(5) -- ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ--ਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ-ਐਕਸਿਬਿਟ-ਏ1, ਜੋ ਕਿ ਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੈ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਸ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਮੂਲ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74(2) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ 75(5) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75(5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਸੰਮਿਲਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਐਕਸਿਬਿਟ ਏ1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਿ ਐਕਸਿਬਿਟ ਏ1 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮੂਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਰਾਹੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ – ਐਕਸਿਬਿਟ ਏ1 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ ਦਾ ਸਮਰੱਥਨ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ, Ext.A5 ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਔਚਿਤਆ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਚੂੰਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੇਟ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 - ਧਾਰਾ 100. (ਪੈਰਾ 21, 29, 33 ਅਤੇ 34)

ਹਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਵਿਦਿਆਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਣਿਕਰਾਓ & ਅਨੁ. (1999) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 573:[1999] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1168; ਯਾਦਵਰਾਓ ਦਲਬਾਜ ਸ਼ਿਵਰਾਮ (ਡੀ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਨਮਿਲਾ ਹਰਕਚੰਦ ਸ਼ਾਹ (ਡੀ) & ਓਰਸ. (2002) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 404; ਲਕਸ਼ਮੇਸ਼ਵਰ ਮਹਾਲਕਸ ਬਨਾਮ ਦੇਕਾ (2006) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 570; (2006) 9 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 895; ਸੰਤੋਸ਼ ਹਜ਼ਾਰੀ ਬਨਾਮ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਤਿਵਾਰੀ (2001) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 179:[2001] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 948; ਐਨ. ਖੁਮਾਨ ਬਨਾਮ ਹੇਮਾਮੁਦਾਚੇ (2015) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 127:[2017] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 841; ਆਰ. ਨੈਨਾ ਪਿਲਲੈ ਅਤੇ ਅਨੁ. ਬਨਾਮ ਸੁਬਿਆਹ ਪਿਲਲੈ 2007 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਮੱਦ 457/ (2008) 3 ਮੱਦ ਐਲ.ਜੇ. 219 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹੋਰ ਕੇਸ ਵੇਰਵੇ ਸਮੇਤ ਇੰਪੁਗਨਡ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 14630 ਦੀ 2015.

17.10.2012 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ SAMD ਨੰਬਰ 802 ਦੇ 2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ:

ਐਸ. ਮਹਿੰਦਰਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ. ਪੀ. ਪਾਰਥੀਬਨ, ਟੀ. ਆਰ. ਬੀ. ਸਿਵਾਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਫੈਸਲਾ

ਸੀ.ਟੀ. ਰਵੀਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੀ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 17.10.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 802 ਦੇ 2004 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ (ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ), ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜੇ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 96 ਸੈਂਟ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਟ. ਏ5 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਧੀਨ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 03.07.2001 ਨੂੰ ਏ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 657/90 ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕੋਰਟ, ਪੇਰਿਯਾਕੁਲਮ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 30.09.1997 ਨੂੰ ਓ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 104/96 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁੰਸਿਫ-ਕਮ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਦੀਪੱਟੀ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁਦਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 6 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 2 ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੇਟ ਕੀਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ। ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਮਰਹੂਮ ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲੱਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ - (ਮੁਦਈ) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

09.08.1918 ਨੂੰ, ਵੇਲਈਆ ਥੇਵਰ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇਰੁਲੱਪਨ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ- ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ, 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਥਿਮਨਾਇਕਨੂਰ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਤਾਲੁਕ। ਕੀਤੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਨੂੰ ਫਾਈ ਲੇ ਓ.ਐੱਸ. ਨੰਬਰ 519/1928 ਵੇਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਵੇਂ, ਥਵਾਸੀ ਥੇਵਰ, ਕੁਰੱਪਾ ਥੇਵਰ, ਸੁਬਈਆ ਥੇਵਰ ਅਤੇ ਸੰਗੂ ਥੇਵਰ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਕਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਸਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। A1 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰ. 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928। ਪੁਲਿਅੰਕਲਦੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੇਲੁਚਾਮੀ ਅਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਵੇਲਾਮਲ। 31.05.1961 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਵੇਲੁਚਾਮੀ ਅਤੇ ਵੇਲਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡਾਂ ਨੂੰ ਰੀਡੀਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 24.06.1963 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਆਖਰਕਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਰਥਾਤ, ਇਰੁਲਨ, ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਅਤੇ ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ ਸੇਂਥਿਲਕੁਮਾਰਨ ਅਤੇ ਬੈਕਆਲਕਸ਼ਮੀ 15.07.1963 ਨੂੰ ਐਸਆਰਓ ਦੇ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 1759/1963 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਂਡੀਪੱਟੀ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਪੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਜਨਬੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਪਾਸੇ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸੂਟ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੰਪਤੀ. 05.06.1994 ਨੂੰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

3. ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਕਲ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਸ ਲਈ, ਪਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚੋਂ, 75 ਸੈਂਟ ਥਵਾਸੀ ਅੰਡੀ ਥੇਵਰ, ਵੇਲੁਥਾਈ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਥਵਾਸੀ ਅੰਡੀ ਥੇਵਰ, ਵੇਲੁਥਾਈ ਅੰਮਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ 14.09.1961 ਨੂੰ ਪੋਨਨੀਮਲਾਈਯੱਕਪੱਟੀ ਪਲਾਨੀਅੰਮਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਬੰਧਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ, ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 2178/1974 ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ 30 ਸੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੂਆਂ, 1/5 ਕਮਾਰਿਨਾਰ ਚੈਨਲ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਸੇ 1/5 ਕਮਾਰੀਲਾਵਰ ਚੈਨਲ ਖਰੀਦਿਆ ਅਤੇ ਤਬ ਤੋਂ ਉਹ ਇਸ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਕੀ 13.9.1974 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲੀ ਹੈ? 5. ਕੀ ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਚਾਰਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?

6. ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?"

5. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-

"1. ਕੀ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?"

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਕਸਟੀਸ.ਏ1 ਤੋਂ ਏ8 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਕਸਟੀਸ.ਬੀ1 ਤੋਂ ਬੀ14 ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਐਕਸਟੀਸ. ਸੀ1 ਤੋਂ ਸੀ8 ਤੱਕ ਅਦਾਲਤੀ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਾਈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਤੋਂ ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 65 ਦੀ 1997 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਿੰਦੂ(ਆਂ) ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 ('ਸੀਪੀਸੀ' ਅਨੁਸਾਰ), ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ 1 ਅਤੇ 3 ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਐਕਸਟੀਸ.ਬੀ15, ਬੀ16 ਅਤੇ ਬੀ17 ਵਜੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਇਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਅਸਫਲ ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵਿਜੇਤਾ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਅਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਾਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਅਛੂਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁਥਰੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਲਕੁਲ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਜੇਤਾ ਹਨ,

ਵਿਧਾਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਣਿਕਰਾਓ ਅਤੇ ਅਨਜ. ਅਤੇ ਯਾਦਵਰਾਓ ਦਾਜੀਬਾ ਸ਼੍ਰਾਵਣੇ (ਡੀ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਬਨਾਮ ਨਮ੍ਰਤਾ ਹਰਕਚੰਦ ਸ਼ਾਹ (ਡੀ) ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰਣੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮੁਹਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 100, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਸ਼ਨ (ਆਂ) ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਭਵ ਹੈ।

10. ਵਿਧਾਧਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉਪਰੋਕਤ):-

"23. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

11. ਯਾਦਵਰਾਓ ਦਾਜੀਬਾ ਸ਼੍ਰਾਵਣੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ (ਉਪਰੋਕਤ):-

3.1 ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ

ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਵੀਕਾਰਤਾਵਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਉੱਪਰ) ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ, "ਕੀ ਹੈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ"।

12. ਲਕਸ਼ੇਸਵਰ ਮਕਾਕਰ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਦੇਕਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁੱਲਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"12. ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 100 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ" ਦਾ ਫਰੇਜ਼ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬਸਟੈਂਸ਼ੀਅਲ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ" ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ — ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ, ਅਸਲ, ਸੌਦ ਮੁੱਲ ਦਾ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂ ਕਾਫੀ। ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ — ਤਕਨੀਕੀ, ਕੋਈ ਸਬਸਟੈਂਸ ਜਾਂ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਅਕਾਦਮਿਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ "ਆਮ ਮਹੱਤਵ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਚੁਣਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 109 ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 133(1)(a) ਵਰਗੇ ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਗੁਰਨ ਦਿੱਤਾ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ [AIR 1928 PC 172 : 55 IA 235] ਵਿੱਚ, "ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ" ਦਾ ਫਰੇਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੈਕਸ਼ਨ 110 CPC (ਜੋ ਕਿ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1973 ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਆਮ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ ਚੁਨੀ ਬਨਾਮ ਮੇਹਾ & ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੈਂਚੁਰੀ ਸਪਿੰਗ. ਅਤੇ ਐਮ.ਐਫ.ਜੀ. ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ. [1962 Supp (3) SCR 549] ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ :

“[ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੰਬਾਈ 'ਚ ਨਿਪਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਸਵਾਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਵਹਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਚਾਨਕ ਸੈੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਖਾਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਟੈਸਟ ਹੈ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ:

“ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਟੈਸਟ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੱਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਵਾਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਚਾਨਕ ਸੈੱਟ ਹੋ

ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

13. ਡਾ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਦੋਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਰਾਇਣ [AIR 1953 SC 521] ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ (ਉਸ ਸਮੇਂ) ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਅਧੀਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

14. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਦੋ ਰਾਇਆਂ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। “ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ” ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਮਿਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੈੱਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਲਈ "ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ" ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਟਿਕਾਊ ਤੋਂ ਉਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕੇਸ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕੇਸ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਸਰਵੋਤਮ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਲੋੜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ।"

14. ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਐਸ.ਕੇ. ਭੀਕਨ ਬਨਾਮ ਮਹਿਮੂਦਬੀਪ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਖੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭਾਵ ect, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ।

15. ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 100, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।

16. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਬਣਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

“1. ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ

Ex.A.1 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਅਧੀਨ ਸਿਰਲੇਖ / ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹੱਦ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੇ ਕਿਹਾ?

2. ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ., Exs.A.2, A.3, A.4 ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੁਲਿਅੰਕਲਾਦੀ।

3. ਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ/ਬਚਾਅਕਰਤਾਓਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ?"

17. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ

ਸਕੈਨਿੰਗ ਇਸ ਉਲਟਾਵ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ-

(i) ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ A1, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 27.08.1928 (ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਐਨੈਕਸਚਰ P1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਮਕਦਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਾਈ/ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਅਧੀਨ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

(ii) ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ A1 ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਅਧੀਨ ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 27.08.1928 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ। ਹੋਰ, ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰ. ਨੈਨਾਰ ਪਿੱਲੈ ਅਤੇ ਅਨ੍ਰ ਬਨਾਮ ਸੁਬਬਿਆਹ ਪਿੱਲੈ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(iii) ਐਗਜ਼ਿਬਿਟਸ A2, A3 & A4 ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਦੇ ਮੁਦਾਈ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਗੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ A1 ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟਸ A2 ਤੋਂ A4 ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

(iv) ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ B1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਾਂ (ਮੁਦਾਈ ਦੀ ਮਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਪੋਨ੍ਨਾਇਆ ਨਾਇਕਰ ਨੂੰ ਨਾਇਕਰ ਨੂੰ 52 ਸੈਂਟ ਲਈ ਥਿਮਮਸਾਮੁਦਰਮਕੁਰ ਪਿੰਡ, ਅੰਦਿਪੱਟੀ ਤਾਲੁਕਾ, ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਤਾਰੀਖ 02.07.1977 ਨੂੰ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ।

(v) ਵੈਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 96 ਸੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਏ5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਾਈ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਕੇਵਲ 96 ਸੈਂਟ ਦਾ ਹੀ ਹੱਕ ਹੈ।

(vi) ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਓਂ ਨੇ ਕਿਸਤ ਰਸੀਦ, ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਪੱਟਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

18. ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਚਲਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟਿਕਾਊਤਾ ਨੂੰ ਇਥੇ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

19. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਾਈ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵੈਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵਿਭਾਜਨ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਏ1 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ (ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਸਬੂਤ) ਨੂੰ ਮੂਲ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਹੇ ਗਏ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰ. ਨੈਨਾਰ ਪਿੱਲੈ ਦੇ ਕੇਸ (ਉਪਰੋਕਤ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਏ1 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਧੀਨ ਮੂਲ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 61, 63, 65, 74, 76, 77 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 79 ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਰਾਹੀਂ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿ ਐਕਸਟ੍ਸ. ਏ1 ਤੋਂ ਏ5 ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਖੋਜ ਉਲਟਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਾਪੀ (ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਏ1) ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਨੂੰ ਵੈਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਯਾਨਕਲਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 63 ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, "ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ" ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਾ 65 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 64 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 65 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦ

"65. ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।—ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ, ਹਾਲਤ, ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: —

(ਅ)..

(ਬ)..

(ਸ)..

(ਦ)..

(ਇ) ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ;

ਕੇਸ (ਇ) ਜਾਂ (ਜੀ) ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ, ਪਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਸਵੀਕਾਰਯ ਹਨ।"

(ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਸਪਲਾਈਡ)

21. ਧਾਰਾ 74 ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਨੁਸਾਰ, [ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ] ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਜੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 74 ਅਧੀਨ "ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 76 ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਮੰਗ ਉੱਤੇ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿ ਇਹ ਕਾਪੀ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 76 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

22. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 27.08.1928 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੀ ਐਕਸਿਬਿਟ ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ਼ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ(ਆਂ) ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ, ਹਾਲਤ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 79 ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਅਤੇ 79 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:-

“77. ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ। — ਅਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

79. ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਧਾਰਣਾ। — ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ [ਅਸਲੀ] ਮੰਨਣ ਲਈ ਧਾਰਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ [ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ, ਜਾਂ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ] ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਧਾਰਣਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਕਿਰਦਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਕਾਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

23. ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 (5) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਸ [2023] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

"57. ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਇੰਡੈਕਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਐਂਟਰੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ—

(1)..

(2)..

(3)..

(4)..

(5) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਕੇ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

(ਅਧੀਨ ਰੇਖਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ)

24. ਹੁਣ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਦੀ ਮਿਤੀ 27.08.1928 (ਐਨੈਕਸਚਰ ਪੀ1) ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

25. ਉਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਵਲੋਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:-

"8. ਐਗਜ਼ਿਬਿਟ ਏ1 ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਧਾਰਨਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਅਧੀਨ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

26. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ 9 ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਦ ਐਕਸ.ਏ1 ਨੰਬਰ 1209/1928 ਦੀ ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਕਸ.ਏ1 ਦੀ ਸਾਦੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਥਿਮਮਨਾਕੱਟਿਲ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਾਦੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਸ. ਏ1 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

27. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਜਦੋਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਐਕਸ.ਏ1 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ

ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਦੀ ਐਸ.ਆਰ.ਓ ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1 ਰਾਹੀਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀਯੁਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਸ.ਟੀ.ਏ1 ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਦੀ ਐਸ.ਆਰ.ਓ ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਟਾਈਟਲ ਕਾਗਜ਼ ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਾਦੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਾਦੀ ਨੇ ਵੇਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ, ਨਾਮਤ: ਥਵਾਸੀ ਥੇਵਰ, ਕੁਰੁੱਪਾ ਥੇਵਰ, ਸੁਬਾਇਆ ਥੇਵਰ ਅਤੇ ਸੰਗੂ ਥੇਵਰ ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਖਾਸ ਟਾਈਟਲ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ 110 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਸ.ਟੀ.ਏ1 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਅਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

28. ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਵੇਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰ ਨਾਮਤ, ਥਿੰਮਨਾਇਕਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਾਦੀ ਨੂੰ ਵੇਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੰਬਰ 1209/ 1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੇਲੈਯਾ ਥੇਵਰ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਟੀ.ਏ1 ਨੂੰ 15.07.1963 ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੁਲਿਯੰਕੁਲਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਪੀਲੈਂਟ/ਮੁਦਾਈ ਨੂੰ ਐਸ.ਆਰ.ਓ ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੰਬਰ 1759/1963 ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜੋ, ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਥਿੰਮਨਾਇਕਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਅਧੀਨ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ.ਟੀ.ਏ1 ਅਤੇ ਐਕਸ.ਟੀ.ਏ5 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਜੇ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

229. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ Ext.A1 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 65(e) ਦੁਆਰਾ ਜਾ ਕੇ ਜਦੋਂ ਮੂਲ

ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਧਾਰਾ 74 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ, ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। Ext.A1, ਨਿਰਵਿਵਾਦ SRO ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਐਂਡੀਪੱਟੀ। ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 74(2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਘਟਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਕੋ-ਇਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ Ext.A1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਬੂਤ। ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਖੋਖਲੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908। ਇੱਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 77 ਅਤੇ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੇ 79, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ 77 ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਮੂਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ। ਧਾਰਾ 79 ਹੈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵੇਸਥਾਵਾਂ, ਇੱਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਏ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 74(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸਦੀ ਮੂਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੱਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(5) SRO ਅੰਡੀਪੱਟੀ ਦੀ ਸੇਲ ਡੀਡ ਨੰ. 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਬਣਾਏਗੀ। ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ Ext.A1 ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਉਕਤ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ। ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਦੀ ਫਿਨਡਿੰਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ Ext.A1 ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੈ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ Ext.A1 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਸੀ Ext.A1 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਿਨਡਿੰਗ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ।

30.ਜਦੋਂ Ext.A1 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੀ) ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ SRO ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਮਿਤੀ 27.08.1928 ਐਂਡੀਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਐਡ ਕਾਪੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਸੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਜਾਂ 110 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ। ਸਵੀਕਾਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ Ext.A1 ਜਾਂ Ext.A5 ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ, ਧਾਰਾ 90 ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110। ਇੱਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪੁੱਲਿਅੰਕਲਾਡੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਡੀਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ, Ext.A5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲੇ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ, ਟ੍ਰੈਥ ਵਿੱਚ, Exts.A1 ਅਤੇ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ A5. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 96 ਸੈਂਟ ਐਕਸਟ.ਏ.5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ / ਮੁਦਈ ਉੱਚਿਤ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਇਦਾਦ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ/ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਪੁਲਿਅੰਕਲਦੀ ਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਵੇਲਈਆ ਥੇਵਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ 96 ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਸੈਂਟ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ/ਮੁਦਈ ਨੇ 96 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੇਲ ਡੀਡ Ex.A.5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਂਟ ਅਤੇ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"

31. ਐਕਸ.ਏ1 ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਐਕਸ.ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੁਲਿਯਾਨਕਲਡੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਏ5 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ.ਏ1 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਯਾਨਕਲਡੀ ਨੂੰ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਥਿਮਮਨਾਯਕਨੂਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ/ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਏ5 ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ 96 ਸੈਂਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹੇ ਗਏ ਹਦ ਤੱਕ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਸ.ਏ1 ਅਤੇ ਐਕਸ.ਏ5 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

32. ਹੁਣ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ Ext.A1 2 ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਥਿਮਮਾਨਾਇਕਨੂਰ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਮਦੁਰਾਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦੀਪੱਟੀ ਤਾਲੁਕ ਦਾ ਪਿੰਡ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਘਾਟੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜਦੋਂ Ext.A1 in ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਥਿਮਨਾਇਕਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਦੀ ਹੱਦ। Ext.A1 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਹੀ ਗਈ ਹੱਦ ਹੈ। Ext.A1 ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ 845/1 ਦਾ 3/5ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਹੈ। ਖੂਹ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਰ ਪੌਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਦੀ ਅਸਲ ਹੱਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਭਾਵ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ ਪੁਲਿਯੰਕਲਾਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਰੀਦੀ ਸੀ Ext.A1 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਨੇ 15.07.1963 ਮਿਤੀ 15.07.1963 ਦੇ Ext.A5 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰ. ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਣਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, Ext.A5 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵੀ 2 ਏਕੜ ਅਤੇ 61 ਸੈਂਟ ਹੈ ਥਿਮਨਾਇਕਨੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 845/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ Ext.A5 ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਨਫਿਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ Exts.A1 ਅਤੇ A5 ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ 96 ਸੈਂਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੇਠਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ. ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਓ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਦੀ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ, Ext.A5 ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ Exts.A1 ਅਤੇ A5 ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਸਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ

ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਨ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਹੱਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ.

33. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਕੈਨਿੰਗ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਡ.ਏ5 ਨੂੰ 15.07.1963 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤੀ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ(s) ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਸਟੈਂਡ.ਏ1 ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਦੇ ਐਸਆਰਓ, ਅੰਦੀਪੱਟੀ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਜੋਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਯਾਂਕਡਾਈ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਾਦੀ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਬਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ(ਆਂ) ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 1959 ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਯਾਂਕਡਾਈ ਦੁਆਰਾ ਮੋਰਟਗੇਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਾਦੀ ਦੇ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 1959 ਤੱਕ ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਪੁਲਿਯਾਨਕਲਾਈ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਵਾਦੀ ਨੇ ਪੁਲਿਯਾਨਕਲਾਈ ਤੋਂ ਐਕਸਟੈਂਡ.ਏ5 ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਹੇਠ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਚੂੰਕਿ ਐਕਸਟੈਂਡ.ਏ5 ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸਆਰਓ, ਅੰਦੀਪੱਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੰਬਰ 1209/1928 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਸਟੈਂਡ.ਏ1 ਅਤੇ ਏ5 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ ਵਾਦੀ ਨੂੰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਕੇਲਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਪਰਿਣਾਮ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਟਾਵ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਦਾ ਔਚਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਨੁਸਾਰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

34. ਨਤੀਜਤਨ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 17.10.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਸ.ਏ.(ਐਮ.ਡੀ.) ਨੰਬਰ 802 ਦੇ 2004 ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬ-ਕੋਰਟ, ਪੇਰਿਯਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਏ.ਐਸ.ਨੰਬਰ 65/97 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 30.09.1997 ਨੂੰ ਓ.ਐਸ ਨੰਬਰ 104/1996 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁੰਸਿਫ-ਕਮ-ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਰਟ, ਅੰਦਿਪੱਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

35. ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate